

ся венчки съ Духа Святаго, и ^дначенѣхъ да говорятъ чужды языцы, както Духъ-тъ имъ даваше да говорятъ. А *тогава* имаше въ Иерусалимъ да живѣють Иудеи, челоувѣци благочестиви отъ всякой народъ що има подъ небе-то. И щомъ ся расчу това, събра ся народъ-тъ и смутныхъ ся; защото всякой единъ отъ тѣхъ чуяше гы да говорятъ неговъ-тъ языкъ. И смаяни вси чы чюдяхъ ся, и думахъ си единъ на другый: Это, вси чы тѣзи конто говорятъ не сж ли е Галилеяне? И какъ ный гы чуемъ *да говорятъ* всякой по собствениый-тъ нашъ языкъ къ който сме родени, Парөяне и Мидяне и Еламита, и конто населяватъ Месопотаміѣ, Иудеѣ и Каппадокіѣ, Понтъ и Азіѣ, Фригіѣ и Памфиліѣ, Египецъ и Ливійскы-тъ страны конто сж около Киринеѣ, и чужденци отъ Римъ, Иудеи и прозелити, Критяне и Арабе, чуемъ гы да говорятъ по наши-тъ языцы величія-та Божіи. И смаяни вси чы недоумѣвахъ ся, и единъ другый си думахъ: Какво ли ще е това? А други *имъ* ся присмывахъ и казувахъ: Че сж пили много сладко вино.

А Петръ съ единадесеть-тъ станъ, възвыси гласъ-тъ си, и проговори имъ: Мжже Иудеяне, и вси чы конто живѣете въ Иерусалимъ; това да знаете, и дайте внимание на мои-тъ думы: Защото тѣзи не сж пияни, както вы мыслите; ^з понеже е третій часъ на день-тъ; Но това е речено-то чрѣзь пророка Іоуля: “И ще бѣде ^и въ послѣдніи-тъ дни, казува Богъ, “ще излѣѣхъ отъ мой-тъ Духъ на всякъ плть; и ще пророкуватъ сынове-тъ ви и дѣщери-тъ ви, и юпоши-тъ ваши видѣнія ще виждатъ, и стар-

д Мар. 16; 17.
Гл. 10; 46.
19; 6.4 Кор.
12; 10, 28,
50.15; 1.44;
2, и др.

е Гл. 1; 11.

и 1 Сол. 5; 7.
з Иса. 44; 5.
Иез. 11; 19.
56; 27. Іоул.
2; 28, 29.
Зах. 12; 10.
Іоан. 7; 58.
и Гл. 10; 45.
і Гл. 21; 9.